

פרק שבע עפ"י השפט אמרת

Digitized by srujanika@gmail.com

פרק ז פראש

[תצל"ה]

ועל דרך הרומו פקוידי המשכן שמו ליה, וכ) הם המצוות פקוידי ה' ישריטם (וחלים ע"ש. ו. והם מביאין השוררת השכינה. וכן נקראו (שםו ליה, בכ) פקוידי המשכן משובן העדרות. פירוש איך בא השרارة השכינה על ידי המצוות. על ידי שכל מועה הדיא קבלת מלכוות יתברך שוזוא עדות שמושעבידים אגונתו לעשות רצון המקום ברוך הוא אבינו מלכנו. ועל ידי העדות זה שבני ישראל מעידין עליו יתברך. משרה הקב"ה שכינו על המצוות. דאיתא' הבית הקב"ה בתורה וברא הצלם. להבחין דברי חכמים יש לשיטת לב איך יצאו מעשה בראשית מכח עליון שהוא גבוה גבוהה. אך על ידי הזרה והמשפט. כי משפט יש בכל דבר איך להתנהג בדבר זה על פי התורה. ומცער זה יש קיום לכל המעשים מעד שיש להם שיבוכת אל התורה שהוא רצונו יתברך. ובמו שברא הקב"ה העולם בכח התורה. במו כן כפי מה שבני ישראל מבירין ואית שכל קיום העולם הוא על ידי התורה ומצוות שמתלבשין בעשייה כל כך מעוררין השגחות יתברך כמו בשעת הביראה. וזה שכותבו אורייתא זקורשא בריך הוא וישראל חדר שמעידין זה על זה כדאיתא במודרש⁹. וזה משכן העדרות. והבן כי הוא כלל גדול בתורה:

پلیس سیویل آف پاکستان،

תרכז

ובמודרניזם פקוריי איש אמונה רב בברכות
כוי (משלי כת. ס). בא לישיב בכ'
במנין אין הרכבה שלט². והתיירוץ בתוב גם
בן בוזהך הדקורטיבי שביון שהויה על פי משה
היה ברכחה במונן גם כן. והענין כי כל ריבוי
זהו למיטה במו שכותוב בספר הישר³ כי כל
המתפרק להקדושה נתמעט ונעשה אחד
ע"ש שער "א". אך על ידי אמונה ברاري
שפירות אמונה להיוות נ麝ך אחר השורש
מקום האחדות⁴ אף שהוא במקומות הפירוד
ممילא נ麝ך ההארה העלינה גם בתוך
המנון והרבבי כנ"ל.חוות כל ענן המשכן
בג"ל להמשיך הארה לעזיהו גם תוך UBODAH
ועישה כנ"ל. ולכך הוקם גם בן בראש חדש
ニיסן⁵ בג"ל החודש זהה לכם שמות יב. ס ועל
ידי משה אספקלריאו דנורוא' בהינתן החודש
זהה ר'ו⁶.

תזכורות אמתה ומצוותה, כל מילויו ואמו

1. "אש אמותת רברברית" – תורת מטבח, כל מי שוזע אנטן
והקירה מטבח אבסוטה על ידי, מי שאטנו ואנחנו אין להעשים
לא תקח, איש אמותון זו משתה, שוזע אנטנתו של קבבך...
וזי איש אמותת רברברית" – שבול והוברט שוזע גונז
עליהם ותפקידם הבלתי נפרד לפי יהודים ושונאים גולגולת (שמורין
נקה) זו קלה שוזע לאו ובקש לטול בדינה גולגולת (שמורין

נ"א, א).
 5 ע"ז וזה משבטנו וא"ק קיימן מהותשננו ובו נך אעטערין
 לשלוחו רשותה רישורי עלייה ברבען רותיבי זיביך איזומן
 משוח וויה וכבה ביריך לאן זיא רעאן ודושרי בוכנה על
 שבודי דיביך וברבען לא שראן על האיזו וושטבנער ער אקסדר
 לה' משה בתשכטן דעללא רותיב' יאללה פקיידי המשכן
 משוכן הנודע אשר פרך כל פ' משה זאי לאן דואונטב
 וושטבנער על זיא השעה לא צילין איזון למונדר וושטבנער
 (וזה דיבר רבען זיביך).

4 יידענו, כי הבודא אחד והגבאים רבים, וכל אשר ירוחם
הגבאים מן הבודא רבו, וכל אשר יקרכו ימענו, כאשר
הענפים רבים והעיקר אחד, וכל אשר ייחוך הענפים מן
העיקר יירכו ישועג, וכל אשר יקרכו ימענו" (ספר לדוד),

ES 216N / 5 > 16,3

(תכלז)

ובמלדרש⁵ איש אמונות רב ברכות בו
(משל ב', ג'). פירוש כי הקב"ה
טוב ומטיב ורואה להשפיע כל טוב לכל
בריה. אך כי אם אין המקביל איש נאמן ועל
ידי הקבלה יכול לשוכן בה' יתברך
המשפיע כל טוב נמצוא כי בא על ידי
הקבלה לחטא. וזה יתברך כל מעשיו באמצעות
להיות טובה אמריתת שלא לברוא לזרוי חטא.
אך בני ישראל הם מבניין עצמן ביותר וモחדבקין
5) הקבלה הם מכבינים רוחניים ולבוניים ועל ידי
לשושן המשפיע. לכן הם יכולים לקבל
הברכה. וזהו איש אמונות כלומר שנמשן
אחר השורש ואינו נופל תחת רגל גאות.
לכן על ידי בני ישראל יש רב ברבות בעולם
כג'ל. וכן בשבת קדוש שכל הבריאה
מותבטלת להשורש והוא כל מחויק ברבה
כתבanya ב' ויברך את ים
השביעי:

תורת אל-פראט
(תורת-הנור)

זה שכתב רשי מה טעם פתח בבראשית כה מעשיו הגד לעמו כי ויהי קיא. פירוש שבנו ישראל עצם הם דבקים בשורש העליון מוקם ההתהיות עגנון כמאמר שמות יב ב' החודש זהה לכל מוצאה ראשונה בשורש האחדות למעלה מהטבע אם כן כל הבראיה היה רך לבירר לכך בני ישראל אשר בכוחם לבירר בכדו שמיים ובועלם הוה הגשמי. ובני ישראל מקימים העולם ועל ידי זה שהם משענדים לבם למקום היה ביכולתם גם כן לעשות המשכן בגשמיות גם כן. וזה תיקן העולם שהמשיכו השרתת השכינה בעשיה וזה פירוש החודש זהה לכלם כי ההתהיות דבק בבני ישראל. لكن בධיתם בעולם הפירוד מבירין זאת ההתהיות בכל משומות מושבויותם.

אללה פקורי המשבח משכון העודות (שנות לא-
סן), במדרשו הגדתומה' חביב המשבח
בבריאת שמים ואוצר דעתכיב בהם (וסרים ל. ט)
עדות העודות בהם כ' את השמים כ'
ובמשכן בתיב דערות בר' ע"ש. כי הנה
הmeshcan היה תיקון כל הבריאה במושךתו
בזהר הקדוש² והיה למדן כל הנמצאים
איך הם מromeוים לדברים עליונים ותלין
במאמרו של הקב"ה. וזה העודות שבנו
ישראל מבירין בעולם הזה עלמא דשייקרא
שאין עדות רק לרבר הספק. וכל הבריאה
גם כן עדות על **ישראל** שהרי על ידי בני
ישראל מבורר בבודה' שהכל לבבורי
ברא צ'

1. זילמה המשק שקל נבר שמים ואורן אלא מה שמשים
ואורן גם ערים על יישׂראל דברת' האגדות במדבר והותם את
השם ואות האות אפ' משכן נזorth לישראל שנאמר אלה
קדמי המשק משכן וווערטה לך נאמר ד' ואבדת ממען
ה' (בבבון ר' יונה) (בבבון ר' יונה) (בבבון ר' יונה)

ב' שפיזר עמלטן היה מלטן לא נאחס בעמלטן עד
dotanbi v'atnakim meshabedot v'atkal atzma l'nesha' v'zachar
שנעה נאחס והו דללא עמלטן ואתונק עלמא' (זהר)
הרב ע"מ ע"ז וזה חרב ר' לא ע"ג).

! ג'גדה ר' יומן מ' ציון מס' קיירין!

[תרמ"ז]

12

בפסוק (שםoth ל, כ) מאות אדנים למאית הכהר. ולכארה איפכא הויה ליה למינר מאת הכהר למאית אדנים. ונראה שכל הבניין למלילה הוא בפי הדבה שנמצאה בלבבות בני ישראל. ולפי שהיה מאת כבר לך היה המלאכה מאת אדנים. וכמו כן למיטה נמציא בפי שהוא בשורש שהוא ענן. וכן בתיב מאת אדנים בר ואחר כך כתיב (שם) כבר לאן?

[トル"ט]

ג. ג'ג'רין מ' יאנק ג'אנק ק'ג'ג' ג'ג'ם

משכן העדרות (שםoth לא, כ). כי הוא באמות עדות נפלא בפה שנגמר המשכן כרצונו יתברך על ידי נרכבת בני ישראל. וכתיב שס' כת. ט אשר יידכו לבו שכלי אחד נתן בפי הדבה ורצין טוב שלו. והוא מכובן ברכבת כל בני ישראל להיות בו צורך המלאכה שעוצה הוא. והוגם דכתיב (שם לא, ז) והותר. בבר יש פירושים על זה. אבל אמרת הדבר כמו שבתוב (שם) והמלאכה היתה דיטם כו. וזה עדות ובירור שלעלם נמצא רצין בישראל שיש בו די להמשכות הקדושה ההשראת השכינה. והבקב:

ג. ג'ג'רין מ' יאנק ג'אנק ק'ג'ג' ג'ג'ם.

(תונד)

16

16

ובכל הדרכים האלה נמצאים תמיד בני ישראל, והם בוחנין ג' رجالים פטח שביעות טוכות. ושבת בולל כל אלה הג'. שבת הוא ג' מדריגות של המת'. שבת בראשית ויציאת מצרים הוא בחינת בת. שבת של קבלת התורה הוא אהוזה. שבת שרומו ליום שבתו שבת¹⁴ הוא בחינת אמר. בעלי תשובת הנטה. כי באמת לעתיד קיינה נתקן כל הפוגמים מהטאים. והוא דרכ' חדש. ובכל בעיל תשובת יש להם חיל מהה הדריך שלעתיד. ועל אלו הג' כתיב מהליכ' א' ויה' נועם ה' כרי הוא בחינתathi שהקב' ישיפע לנו דעת לעבדות יתברך. ומעשה ידינו כונגה עליינו (שם) הוא בחינת אהוזה שנזוכה במעשה עצמנו. ומעשה ידינו כוננו (שם) איתא בכוונת האר' ז' ז' שודוא בחינת תיקון הפוגמים ע' שודוא כמו שבתבוננו. והיינו שגמיש ודרך חדש על ידי תיקון החטא. וכך איתא¹⁵ שבירך אותו משה בברכת יהוי נעם כרי דעתית המשכן היה בכח התשובה כייל:

במדרש¹⁶ צאינה וריאנה כרי שערתא לו אמרו (חדש ג, א) לא זו מהבנה עד שקראה אהוזה כרי' אמר בוי. הענין הוא כי ביציאת מצרים נעשה בני ישראל בilm לעבודתו יתברך שלו והוא בחינת בת. אחר כך בקבלה תורה הוא בחינת אהוזה כמו שאמרו ז' ז' שנתחממו בטני ואמרו כל אשר דבר ה' נעשה (שםoth כ, ז). ואחר החטא שברו בתשובה ואמרו חז' ז' במלקט שבעל תשובה עומדק אין צדיקים גמורים יכולן לעמוד. והתעטם כי על ידי תשובה נתקין דרך חדש. מכל שכן כל ישראל בשעו תשובה המשיבו מאיון סוף המשכה חרשה. וזהו בחינת המשכן שערתא לו אמרו.

¹⁴ משל מלך שהוויה לו בת יהודה והיה מוגבה ביהור מדאי והיה קדו' אהוה בפי לא זו מוגבה ער שקראה אהוזה ודר שקראה אמר. קר' הקביה בתולה קר' לשאלת בת שואר שמי בת וריה ומי אונק' השכח עמר ובית אברך. לא זו מרבנן עד שקרוא אהוזה שמי' שמתה לי אהוזה רעהו יתת מתה שאשי מלא טל קUGHTת טשי לילו. לא זו מרבנן עד שקרוא אמר שאומר יתקשו אל עמי ולامي אל האוטו כי תורה מטאתי תאצ' ומשפעד לאור עמיט אריגע' (שמיר נב, ז).

ד. א'ג'רין מ' יאנק ג'אנק ק'ג'ג' ג'ג'ם.

[תרמ"ג]

13

בפסוק (שםoth לא, ב) אלה פוקדי המשכן משכן העדרות בר. דגם הלוחות נקראו העדרות (שם לא, ז). כי הנה כל הבריאה היה להעיר על הבורא יתברך כמו שבתוב (משל ז, ז) כל فعل ה' למענדנו ודרשו חוליו לשון עדות כדכתיב (שםoth כ, י) לא תענה כר'. והנה מקודם נתן להם ה' יתברך תורה מן השמים והוא עדות שכשנתהנגי על פי דרך התורה ווראי רוזן ומביבים הסדי וה' יתברך ומעיין עליין. וככיתב ובסיס ה' לא אתה הוראת לדעתך. דיש עדות בראייה בלי' ודיעה. ובידיעה. ברכבתיב بعد (קייא ה, א) או ראה או יודע. ועל ידי הדריך שבכטב שונן לנו ה' יתברך שודוא בחינת אסקלריוס המאריה וכמו שרוואין כתוב בלוחות. כמו כן באוטו כח ה' עולם נתבע בתובע שהוא תורה שבעל פה והוא דעת. שהוגם שאין רואין. בכח בני ישראל בנדבת לבם לבון אל רצין אביהם שברושים. וכך אחר החטא שנתרזוקן מכחינה הרשונה חזרו למוקומו על ידי הדעת שנשאר בלבם. וכך נקרא עתה משכן העדרות עדות שהשכינה שורה בישראל. יי'יקא תוך לבם של ישראל. וזה עצמוני העדרות על הבורא יתברך שמה שראו בטני נחנק בלבם עד שgam בהסתור פנים מתעוררו מעצמותם. לכן עדות הוא שהוא תורה אמרת עדות זה חלי' בתיקון העשיה. לכן בכח המשכן בא לו עדותה זה. וכמו כן בשבת קודש שמכלין המעשים זוכין לעדרות זה. דכתיב בשבת (שםoth לא, י) לדעתך: